

विशाला

विज्ञीति ।" उद्या० १ । ११७ । इति कालन् ।
दृहत् । इत्यमरः । (यथा, रघुः । ६ । ३२ ।

"अवनिनाथोऽयसुदयवाहु-
विशालवचानुद्वतमध्यः ।"

विगतः शालः क्षन्तो यस्य । क्षन्तरहितः ।
यथा, शिशुपालवधे । ३ । ५० ।

"यद्वैशिशालैरपि भूरिशालैः ।"

विशालः, पुं, (विशाल + कालन् ।) ऋग्भेदः । पक्षि-
भेदः । इति मेदिनी । वृषभेदः । वृषभेदः ।
इति शब्दरत्नावली ।

विशालता, स्त्री, (विशालस्य भावः । विशाल +
तल् ।) पार्श्वविस्तारः । ओसार इति ख्यातः ।
तत्पर्यायः । परिष्ठाहः २ । इत्यमरः । (यथा,
दृहत्संक्षितायाम् । ४ । ८ ।

"उन्नतमीषच्छृङ्गं नौर्धस्थाने विशालता
चोक्ता ।"

शामान्यविशालत्वम् । इति शब्दरत्नावली ।
विशालतेलगर्भः, पुं, (विशालं प्रचुरं तैलं गर्भं
यस्य ।) अक्षौठवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ।

विशालत्वक्, [च्] पुं, (विशाला त्वक् यस्य ।)
सप्तपर्णवृक्षः । इत्यमरः । (यथास्य पर्यायः ।

"सप्तपर्णो विशालत्वक् शारदो विषमच्छदः"
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

विशालपत्रः, पुं, (विशालानि पत्राणि यस्य ।)
कासांबुः । शीतालः । इति राजनिर्घण्टः ।

विशालफलिका, स्त्री, (विशालं फलं यस्याः ।
ततः स्वार्थे क्त् । टापि अत इत्वम् ।) निष्वावी ।
इति राजनिर्घण्टः ।

विशाला, स्त्री, (विशाल + टाप ।) इक्ष्वावुः ।
इत्यमरः । यथा च ।

"विशाला कफवातघ्नी हेमकुण्डहरा सरा ।"
इति राजवल्लभः ।

उज्जयनी । इति मेदिनी । उपोदकी । महेश्वर-
वारणी । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,—

"ऐक्रीन्द्रवारणी चित्रा गवाक्षी च गवादनी ।
वारणी च गवापुक्ता सा विशाला महाफला ।
श्वेतपुष्पा ऋगाक्षी च ऋगैर्वास्वर्गादनी ।"

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
तीर्थविशेषः । यथा,—

"मुञ्चनचोपवासश्च सर्वतीर्थैर्धर्मं विधिः ।
वर्च्यित्वा गर्वां गङ्गां विशालां विरजां तथा ।"
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ।

दृक्कथा । यथा,—

"मनोरमां मानुमतीं विशालां बाहुदामथ ।
दृक्चः प्रादात्प्रहादेव चतस्रोऽरिभेदिने ।"

इति गारुडें ६ अध्यायः ।

विशालाचः, पुं, (विशाले अक्षिणी यस्य । समासे
यच् ।) हरः । (यथा, महाभारते । १२ । ५६ । ८० ।

"ततस्तान् भगवान्नीतिं पूर्वं जगद् शङ्करः ।
बहुरूपो विशालाचः शिवः स्वाखरुमापतिः")
गर्भुडः । (तद्विधेयविशेषः । यथा, महा-
भारते । ५ । १०१ । ६ ।

विशाला

"अनिलज्ञानलक्ष्णेव विशालाचोऽथ कुण्डली ।"
सुनेत्रे, त्रि । इति मेदिनी । (यथा, महा-
भारते । ३ । ३६ । ७० ।

"द्दामि ते विशालाच चक्षुः पूर्वखण्डवि-
भवान् ।"

विष्णुः । इति केचित् । (धृतराष्ट्रपुत्रः । यथा,
महाभारते । १ । ११७ । ६ ।

"अपराजितः कुण्डलाथी विशालाचो डुरा-
धरः ।"

विशालाची, स्त्री, (विशाले अक्षिणी यस्याः ।)
वरुणी । इति विश्वः । (यथा, महाभारते ।
१ । ७७ । १३ ।

"यचोषितं विशालाक्षि त्वया चन्द्रनिभानने ।
तचाहसुवितो भद्रे कुचौ काथस्य भामिनि ।"
नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः । पाल्मेती ।
यथा, आदिशामले ।

ईश्वर उवाच ।

"भुवमाद्यं समुद्रल मायावीजं समुद्वरेत् ।
विशालाक्षीपदं देवैर्न हृदन्तं मन्मसुद्वरेत् ।
अष्टाक्षरी महाविद्या अष्टसिद्धिप्रदा शिवे ।

प्रसङ्गात् कथिता विद्या त्रैलोक्यदुर्लभा प्रिये ।
ऋधिरस्या महेशानि सदाशिवो महाप्रभुः ।

पंक्तिश्च ह्यन्दः कथितं विशालाक्षी च देवता ।
शक्तिः प्रथममिदं लज्जावीजश्च बीजकम् ।

घर्माथेकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः ।
अङ्गन्यासकरन्यासौ यथावदभिधीयते ।

यद्दूर्ध्वभाजा बीजेन प्रथवाद्येन कल्पयेत् ।
श्लेष्म व्यापकं न्यस्य ध्यायेद्देवीं परां शिवाम् ।

ध्यायेद्देवीं विशालाक्षीं तन्नामान्दप्रभाम् ।
हिंसुजामम्बिकां चक्षुं खड्गखपरधारिणीम् ।

नानाशङ्करसुभगां रक्ताम्बरधरां शुभाम् ।
सदा घोडश्ववर्षीयां प्रसन्नास्यां त्रिलोचनाम् ।

सुखमालावतीं रम्यां पीनोन्नतपयोधराम् ।
शिवोपरि महादेवीं जटासुकुटमखिताम् ।

शत्रुचयकरीं देवीं साधकाभौष्टदायिकाम् ।
सर्ववैभवायजननीं महासम्यक्पदां करेत् ।

एवं ध्यात्वा महादेवीसुपचारैः प्रपूजयेत् ।
पुरश्चरणाकाले तु वर्षलक्षं जपेत् सुधीः ।

यन्ममध्ये समावाह्य प्रतिष्ठां कारयेत्ततः ।
त्रिकोणश्चाष्टपत्रश्च तनीं त्र्यां समाक्षिपेत् ।

चतुरस्रं चतुर्द्वारमेवं मण्डलमालिखेत् ।
तत्रावाह्य यजेद्देवीं सर्वसौभाग्यसुन्दरीम् ।

विशालाक्षीं विशालास्यां यथाविधि प्रपूजयेत् ।
त्रिकोणान्तर्माहादेवीं संपूज्य मातरः क्रमात् ।

पङ्कजाक्षीं विरूपाक्षीं रक्ताक्षीं चक्षुलोचनाम् ।
एकनेत्रा दिनेत्रा च कोटराक्षीं त्रिलोचनाम् ।

एताः पूज्या महेशानि पत्राग्रेष्वद्योगिनीः ।
पश्चिमादिक्रमेणैव अष्टसिद्धिस्वरूपिणीः ।

चतुरस्रे महादेवि लोकापालान् समर्चयेत् ।
तद्वहिषेव वचादानं पूजयेद्भाग्यहेतवे ।

ततो यथाशक्ति जप्त्वा पूर्वखण्डं समाचरेत् ।"
इति तन्त्रसारः । * ।

विशोर्ण 435

चतुःषष्ट्योगिन्यन्तर्गतयोगिनीविशेषः । इति
दुर्गाचौपह्वलिः ।

विशाली, स्त्री, अजमोदा । इति राजनिर्घण्टः ।
विशिक्षः, पुं, (विशिष्टा शिक्षा यस्य ।) शर-

वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः । बायः । इत्यमरः ।
(यथा, भागवते । ४ । १७ । १३ ।

"सन्दधे विशिखं भूमिः क्रुद्धिस्त्रिपुरहा यथा ।"
तोमरः । इति मेदिनी । (विगता शिक्षा

यस्य ।) शिक्षारहिते, त्रि । यथा,—
"विशिखोऽनुपवीती च हृतं कर्म न तत्
क्षतम् ।"

इति ख्यतिः ।

विशिखा, स्त्री, खनित्री । रथ्या । (यथा, माघे ।
१५ । १७ ।

"विशिखान्तराख्यतिपपात
सपदि चवनेः स वाजिभिः ।"

नालिका । इति मेदिनी ।

विशिषं, स्त्री, (विशिष्यचेति । विश + "विटप-
पिटपविशिषीकपाः ।" उद्या० ३ । १४५ । इति
कप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) मन्दिरम् ।
इत्युणादिकोषः ।

विशिष्टः, त्रि, (शि + शिष् + क्तः । यद्वा, शास +
क्तः ।) युक्तः । यथा । हस्तान्त्रचगङ्गा-

रूपगुणदयविशिष्टदृशमीविधेयसिन्नु अहनि
तन्नाभस्तत्र खानम् । इति तिथ्यादितस्त्रिंसात्-
भट्टाचार्यलिखनम् । विशेषेण शिष्टश्च । (यथा,
हितोपदेशे ।

"समैश्च समतां याति विशिष्टैश्च विशिष्टताम् ।"
विशिष्टः, पुं, विष्णुः । यथा । विशिष्टः शिष्टस्तु

शुचिः । इति तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ।
विशिष्टाहैतवादी, [न्] त्रि, (विशिष्टं युक्तं

अद्वैतं वदतीति । वद् + णिनिः ।) प्रकृति-
पुरुषयोर्भिन्नत्वेऽपि मिलितयोस्तयोर्ब्रह्मत्ववादी ।

तस्य मतं यथा । पुरुषस्तदतिरक्ता प्रकृतिः
किन्तुभयमितितं ब्रह्म चयकद्विदलवत् । इत्थं

ब्रह्मण एकत्वं व्यवस्थितम् । चित् परमाख-
स्वरूपो जीवः समस्तविष्वं ब्रह्मांशः । इति

माधवभाष्यादिः । * । अद्वैतवादिसमतं यथा ।
ब्रह्मेव सर्वं प्रत्यक्षादिसिद्धं विश्वं ब्रह्मणि आरो

पितम् । यथा रज्जुः रज्जुस्वरूपाज्ञानात्
सर्पवत् प्रतिभाति । तथा ब्रह्मस्वरूपाज्ञानात्

विश्वं वस्तुवत् प्रतिभाति । प्रकृतिर्जातवशापि
परमवसाने ब्रह्मेव ब्रह्मान्यत् सदस्तु नास्ति ।

अत्र प्रमाणां शारीरिकसूत्रस्य शङ्कराचार्य-
कृतभाष्यतट्टीकाकल्पतरुभाष्यरत्नप्रभादि ।

विश्रीर्णः, त्रि, (वि + शृ + क्तः ।) शुष्कः । यथा ।
"विश्रीर्णं विद्वत्सा इत्सा वक्राः स्थूला द्विधा-

क्षताः ।

क्रिमिदृष्टाश्च दीर्घाश्च समिधोऽनेव कारयेत्" ।
इति तन्त्रसारः ।

विश्रीर्णपर्वणः, पुं, (विश्रीर्णानि पर्वणानि यस्य ।)
निम्बवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ।